

FEJÉRMEGYEI NAPLÓ

Novam ephemeriden, cui titulus „Fejérmegyei Napló“ a vobis institudam ad cat olicarum partium proposita promovenda, id equidem probamus libenter (Az általalatok katolikusok törekvéseinek előmozdítására „Fejérmegyei Napló“ cím alatt létesített új lapot mi örömmel helyeseljük XIII. Leó pápa Zichy Nándor grófhoz, 1895. március 6-án.)

Előfizetési árak:

1 évre 12 kor., 1/2 évre 6 kor., 1/4 évre 3 kor.
Egyes szám ára 10 fill.

Felolós szerkesztő:
BILKEI FERENC.

Megjelenik: kedden, csütörtökön és szombaton este.
Szerkesztőség és kiadó-hivatal: **Szent-István-tér 1.**
Egyes számok kaphatók: a dohánytözsékben.

Választások a megyénél.

Hónapok, sőt évek óta tartó küzdelem nyert befejezést a tegnapi napon. A szívek és meggyőződések erőteljes megoldozása, a rábeszélések tarka változatai, a szelid és kevésbé szelid presszió, a hivatalos hatalom ezerféle szálainak összebogarozása, az ismeretségeknél, befolyásoknál minden oldalról való érvényesítése: ezek hozták meg a tegnapi nap diadalát.

A hivatalos apparatus gőzerővel, sőt furfanggal dolgozott a főszolgabírák sarkon állottak és árgus szemekkel lesték, hogy kinek miféle szavazó számdékai vannak. Nekik elvált volt, hogy alispán csak főszolgabíróból legyen és lehet; a ki a közigazgatás rejtelmeiben nem szerzett mindennapi tapasztalatot, az ne lépjen az alispáni állás magaslatára. Hogy mekkora hatalom egy főszolgabíró, ezt szükségtelen magyarázni. Különösen nálunk, Fejérmegyében, a hol a bizottsági tagoknak nagy sokasága a községi jegyzőkből és bírákból kerül ki. Ki merne közülük másként gondolkozni, mint a hogyan a hatalmas ur reméli, mikor minden hivatali cselekedetüket a főszolgabíró ellenőrzi és jóakarattal, vagy szigorral hozza meg felette simogató, vagy döntő ítéletét.

De künt egy másik rettenetes árnyoldala a tegnapi választásnak. A szavazatokért való házalás szörnyű munkája, titáni erőfeszítése. Nem egyik, vagy másik, hanem az összes jelöltek nevében mondjuk ezt. Képzhetetlenül kellemetlen is, mód nélkül lealázó és fászasztó az a szerep, a melyet egy-egy jelöltnek a siker érdekében megtenni kell. A mostani jelöltek ugyszólva hónapokon keresztül járták a megyét és házaltak a voksolók. Tessék ezt elképzelni télvíz idején, a tavaszi esőzések által átázott feneketlen sártengerben. A tisztviselő legalább hónapokon keresztül kénytelen elhanyagolni rendes munkakörét, hogy a voksolók megoldozása nélkül saját jövőjét kockára ne tegye. Ugyanezt teszi a második, ugyanazt a harmadik. S kénytelen megtenni mindegyik, hogy a másik jelölttel szemben el ne maradjon. Az eredmény pedig ugyanaz, mintha egyik sem tette volna ezt a fászasztó munkát, mert a szavazó bizottsági tag füle három, négy bizottsági tag bokros érdemeinek elhangzásától zúg s azok megtörténte után ép úgy nem tudja, mint azelőtt nem tudta, hogy kinek adja oda a drága kincset, a bizalmat. Azután jönnek a különféle segédesapatok szóval és írásban, hogy a zavarodás munkáját tökéletessé tegyék. Végre is az győz, a

kinek kezében több fegyver van a megfelelő létesítésre, a kiben erősebb a rábeszélési képesség. Szóval egy-egy megyei tisztség eléréséhez a mai viszonyok közt keil egy egész vagyon, a mi a különböző költségek rámegey. kell rengeteg idő, sokszor megalkuvás a köteleességmulasztás mezején.

Hát ez lealázó, ez össze nem férő egy komoly, ambiciozus, tisztjét, méltóságát nagyra tartó tisztviselőre nézve. Eddig nem tettek, nem tehettek ellene a tisztviselő, de bizvást reméljük, hogy ez az állapot a jövőben meg fog szűnni. Szüntessék meg közös akarattal maguk a tisztviselők s legyen rajta a felsőbb hatóság, hogy ennek a nehéz tehernek levételében a tisztviselői karnak minden lehető módon segítségére legyen. Örömmel veszik tudomásul maguk a tisztviselők, sőt örömmel tapasztalják maguk a bizottsági tagok is, a kiknek ép úgy kellemetlenséget szerez, mint a magukat feláldozó tisztviselőjelölteknek is.

Maga a választás óriási érdeklődés mellett folyt le. A karzat valóságos virágerdőt képezett annak a sok szép asszonynak és leánynak megjelenésétől, a kik izgalomtól kipirult arccal lesték-várták a jövőndőt, típelt kiki a maga jelöltjére. Lenn pedig a nagyteremben zugott a szavazók és érdeklődők sűrű tömege. Kavarogtak, mint a méhkas munkácsi a méznél edesebben csorgott ajkaiokról a szó, a melyel egyik a másikat a saját jelöltje érdekében a lábairól leszedni igyekezett. Pedig valamennyi úgy agyon volt már fászasztva, hogy legszívesebben egy pohár hűsítővel borította volna le a közügyekért égő hazafias gerjedelmét. De hát még egy utolsó roham nem fog ártani. S csakugyan ez az utolsó nap döntötte el a hosszú korteskedés munkáját. A ügyes kortesek, a hatalom embereinek jól kiszámított rábeszélési gyorsan érlelték az eredmény gyümölcseit. A gyenge lábón állók az utolsó percekben tántorodtak el leigért elhatározásuktól. Az bizonyos, hogy e nélkül teljesen más képe lett volna a választásnak. Mert a kilátások szerint más jelöltek jutottak volna többségre.

Széchenyi Viktor gróf főispán 10 órakor megnyitván az ülést üdvözölte a bizottság tagjait s röviden utalt a nagyfontosságú állások betöltésére. A szavazást elrendelven, körülbelül egy óráig nagy zsvaj közt két szavazó urnánál adták le a bizottsági tagok szavazataikat.

Az időnként érkező jelentések világoossá tettek csakhamar az eredményt, a mely a kihirdettkor így hangzott: **Szűts Jenő 118, Kálmán Vince 80, Fiáth György dr. 77 szavazatot kapott.** A meglepetés általános volt, mert Fiáth dr.-nak a második szavazásra való benmaradását a legtöbb bizottsági tag biztosra vette, sőt maga Kálmán Vince főszolgabíró is bizonyos lemondással be-

szélt a második szavazás eshetőségeiről. Három szavazaton mult Fiáth György dr. kimaradása. A ki legkevésbé vette tragikusan, ő maga volt. Mosolyogva járt-kelt barátai között. Sebjaj! fiatal ember még! Előtte áll a jövő. Az ő barátainak és jóakaróinak száma csak növekedhetik a jövőben.

A főispán kijelentvén, hogy abszolút többségre lévén szükség, az új szavazást elrendeli. Az érdeklődés itt már megcsappant és sokan kifelé menekültek a tulizott terem gőzéből. Természetes volt, hogy Szűts Jenő többsége óriási fog lenni Kálmán Vince fölött. Ugy is: **Szűts Jenő 156 Kálmán Vince 114 szavazatot kapott.**

Ezután a főjegyzői állás betöltése következett. Viharos, percekig tartó éljenzés üdvözölte az egyedüli jelöltet, melynek lecsillapultával az elnökö főispán Balassa Sándort megválasztott főjegyzőnek jelentette ki.

Tiszti főügyész Schlammadinger Jenő dr. tb. főügyész választott meg 174 szavazattal Kenessey Gyula 85 szavazata ellenében. Az eredmény itt is előrelátható volt, de hogy Schlammadinger dr. ily óriási többséggel győzzön, alig volt remélhető.

A váli főszolgabírói állásra egyhangulag **Taraffás Béla** szolgabíró, helyébe **Mészöly Aron** szolgabíró választották, a kinek helyét **Blauhorn Károly** váltotta be. I. aljegyző **Balassa Imre** lett, II. aljegyző **dr. Korniss Zoltán**, III. aljegyző **Apt Ödön**, IV. aljegyző ifj. **Havranek József.**

A tisztviselők letették az esküt s Szűts Jenő alispán szép beszédben köszönte meg a megye közönségének bizalmát s kifejtette kövendő programját.

A választások befejezése után kevés tárgya maradt a közgyűlésnek. Kenessey Gyula az alkotmányvédő 50-es bizottság alelnöke beszámolt tevékenységükről s szívesen hozta tudomásul, hogy a törvénytelen kormányzattal szemben sikerült megvédeni a megye önkormányzatát. Szűts Jenő alispán indítványára a közgyűlés őszinte köszönettel adózott a bizottság hazafias és odaadó buzgalmaért. Végül a közgyűlés elhatározta, hogy az új kormányt feliratilag üdvözölni fogják.

A műpártolók kiállítása.

Ha röviden akarnók kifejezni meggyőződésünket, benyomásainkat a műpártolók pompásan sikerült kiállításáról csak ennyit kellene mondanunk: *Nézze meg mindenki minél előbb!* Ennyi kincset, ennyi értékes és érdekes drágaságot, ereklyét egy esomóban aligha fogunk látni egyhámar Székesfehérvárott.

Szinte csodáljuk, miként lehetett ebben a mi holt érdeklődéséről nevezetes városunkban ennyi szépet, ennyi gyönyörkötöt egybehordani. Tehát, mégis van nekünk gazdagságunk, mégis tudunk mi

Mai lapunk 4 oldal.

